

Sygn. akt IX U 294/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale D. D. (1) (D.)

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania K. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30 grudnia 2015r. (...) (...) - (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 294/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.12.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe K. L. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek A. D. D. (1) jest równa kwocie przeciętnego wygrodzienia w gospodarce tj. 3.959,00 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wykazane wynagrodzenie zostało zawyżone celem osiągnięcia wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Ubezpieczona odwołała od decyzji domagając się jej zmiany poprzez stwierdzenie, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu powyższego zatrudnienia wynosi 9.951,11 zł tj. zgodnie z postanowieniami zawartej przez strony umowy o pracę.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. L. urodziła się w dniu (...)

Ukończyła zasadniczą szkołę zawodową uzyskując zawód fryzjera, a następnie 2-letnie liceum eksternistyczne. Pracowała w zakładzie fryzjerskim, a następnie założyła własny salon fryzjerski w Ż.. Obecnie zatrudnia jedną pracownicę. Zakład ten nie przynosi dochodów.

W dniu 05.04.2015r. zawarła umowę o pracę z A. D. D. (1) na stanowisku specjalista ds. sprzedaży i zamówień publicznych. Firma zajmuje się prowadzeniem szkoleń z zakresu informatyki, kursów zawodowych w zakresie wózków widłowych, kursów pracownika ochrony fizycznej, brukarza, technologa robót wykończeniowych, HDSu. Prowadzi również usługi kserograficzne, produkcję pieczętek, usługi laserowego cięcia, zajmuje się także wydawaniem i sprzedażą podręczników do nauki w systemach (...) w ramach projektów unijnych. Ubezpieczona nawiązała kontakt z pracodawcą poprzez swojego męża, który prowadził kiedyś firmę związaną ze szkoleniami i znał D. D. (1). Zawierając umowę o pracę pracodawca wiedział, że ubezpieczona nie ma odpowiedniego wykształcenia, przygotowania zawodowego ani też doświadczenia, jednak uznał, że można jej zaufać, bo jest żoną policjanta. Początkowo zaproponował kwotę wynagrodzenia 4.500 zł, ale po negocjacjach zgodził się na stawkę 9.951,11zł. Pozostali trzej pracownicy, którzy są zatrudnieni u ubezpieczonego w punkcie ksero i przy produkcji pieczętek, otrzymują minimalne wynagrodzenia. Zainteresowany odprowadza za siebie i za żonę jako osobę współpracującą składki na ubezpieczenie również w najniższej wysokości. Do obowiązków ubezpieczonej miało należeć pozyskiwanie klientów tj. dzwonienie z ofertą do szkół i instytucji według listy sporządzonej przez szefa i proponowanie zakupu tablicy interaktywnej. Ubezpieczona sprzedała jedną taką tablicę w czasie swojego zatrudnienia. Miała również zajmować się korektą książek pisanych przez właściciela tj. przeglądać rozdziały, sprawdzać kolejność obrazków. Nie wylapywała błędów językowych czy interpunkcyjnych. Miała również pewne zadania związane z przygotowaniem przetargów. Były to proste, powtarzające się czynności techniczne. Pracodawca osiągał dochód z prowadzonej działalności pozwalający pokryć koszty zatrudnienia ubezpieczonej. Podejmując zatrudnienie wiedziała, że jest w ciąży. Poinformowała o tym fakcie pracodawcę 22 maja. Ustalili, że będzie tylko trzy miesiące korzystała z urlopu macierzyńskiego, a później mąż weźmie urlop tacierzyński. W okresie od dnia 24.06.2015r. do dnia 02.07.2015r. była niezdolna do pracy. Następnie od dnia 14.07.2015r. ponownie wystąpiła z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego do dnia porodu, a od dnia 25.10.2015r. o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. Ubezpieczona zamierza skorzystać z urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze jednego roku z uwagi na fakt, że dziecko urodziło się ze słabym napięciem mięśniowym i wymaga rehabilitacji, a ponadto mąż ma zaplanowany zabieg w związku z kontuzją kolana. Na miejsce ubezpieczonej zainteresowany nie zatrudnił nowego pracownika, sam przejął jej obowiązki.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta ubezpieczeniowe, kopię dokumentacji złożonej przez ubezpieczoną, jej zeznania (nagranie z rozprawy w dniu 23.03.2016r. minuty od 00:08:23 do 00:44:08 oraz zeznania zainteresowanego D. D. (1) (minuty od 00:45:08 do 01:38:51).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1pkt. 1, art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r.o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.121 ze zm.) pracownicy obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Jak stanowi art. 22 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Określenie warunków pracy i płacy - w szczególności wynagrodzenia za pracę odpowiadającego rodzajowi pracy ze wskazaniem składników tego wynagrodzenia, ma miejsce w zawieranej przez strony umowie o pracę – art.29 § 1 k.p.

Organ rentowy w niniejszej sprawie, wydając decyzję o obniżeniu podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej w firmie (...) nie podważał samym samego faktu istnienia stosunku pracy, a jedynie kwestionował jeden z elementów umowy łączącej strony tj. ustaloną wysokość wynagrodzenia z tytułu pracy.

W myśl zaś art.78 § 1 wynagrodzenia za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość wykonanej pracy.

Przychód z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe pracownika. W ocenie organu rentowego wysokość wynagrodzenia, a zatem podstawa wymiaru składek, została celowo zawyżona, czego konsekwencją miała być wypłata z ubezpieczeń społecznych wysokich świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa.

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż decyzja organu rentowego obniżająca ubezpieczonej podstawę wymiaru składek do kwoty przeciętnego wynagrodzenia jest słuszna.

W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ulega bowiem wątpliwości, że w niniejszej sprawie doszło do celowego zawyżenia wynagrodzenia w celu uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Przesłuchany przez Sąd zainteresowany D. D. (1) nie wykazał w sposób wiarygodny, iż zaistniała potrzeba zatrudnienia ubezpieczonej na nowym stanowisku pracy oraz ustalenia dla niej wynagrodzenia w kwocie 9951,11zł – tj. w kwocie rażąco wygórowanej mając na uwadze brak jakichkolwiek kwalifikacji ubezpieczonej w tym zakresie, brak wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego. Ubezpieczona dotychczas nie wykonywała żadnych prac umysłowych, biurowych. Pracowała wyłącznie jako fryzjerka. Należy tu wskazać, że nawet pracownicy zatrudnieni u zainteresowanego od pięciu lat, nie otrzymują wynagrodzenia przewyższającego minimalną płacę.

Sąd nie dał wiary jego zeznaniom w zakresie w jakim tłumaczył, iż zgodził się na tak ustalone warunki zatrudnienia ubezpieczonej w sytuacji gdy, poszukiwał zaufanego pracownika, który przejąłby na siebie część jego dotychczasowych obowiązków i nie założyłby po jakimś czasie działalności konkurencyjnej, zaś ubezpieczona wzbudzała jego zaufanie, bo była żoną policjanta. Zdaniem Sądu, również zeznania ubezpieczonej, w których wskazywała, że celem zawartej umowy o pracę miało być pozyskanie atrakcyjnego zatrudnienia, nie zaś skorzystanie z świadczeń chorobowych, nie zasługują na wiarę w świetle powyższych okoliczności.

W efekcie Sąd uznał, że ustalone przez strony wynagrodzenie ubezpieczonej za pracę jest nieadekwatne do nakładu jej pracy, kwalifikacji i rodzaju wykonywanych prac.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27.04.2005r. IIUZP 2/05 Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.).

W ocenie Sądu taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

W konsekwencji takiego stanowiska, Sąd z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia